

Dámy a pánové, milí spoluobčané, vzhledem k faktu, že nemám ve zvyku přílišné ohlížení se, věnuji následujících pár řádků spíše lehkému výhledu do budoucna. Co nás tedy, dle mého názoru, čeká? Práce, práce a zase práce! V průběhu posledních let (vidíte, letmému ohlížení se ubránit nelze) prošly Luhačovice zásadní obměnou nejen v oblasti infrastruktury a vizuálu, ale také v nabídce nejrůznějších druhů kultury, a to včetně té takzvané alternativní. Tuto skutečnost vnímám jako veskrze pozitivní, ale zároveň jako zavazující záležitost, kterou musíme umět náležitě „prodat“. A tady právě vzniká onen prostor pro často nevnímanou, nevděčnou, přesto velmi důležitou a užitečnou práci – práci propagační. Mám za to, že disponujeme

obrovským potenciálem, a osobně cítím potřebu její dalším generacím předat v ještě čerstvějším stavu.

Než budu osočen, že hájím pouze zájmy jakési záhadné (neexistující) hotelové lobby, pokusím se citovat J. F. Kennedyho, který kdysi velmi moudře prohlásil: „Neptej se, co můžeš udělat tvá země pro tebe. Ptej se, co ty můžeš udělat pro svoji zemi.“ Tuto otázku jsem si analogicky ve vztahu k městu položil v době, kdy jsem byl osloven o účast na kandidátní listině do komunálních voleb (a zase to ohlížení). Sám jsem si odpověděl, že vzhledem k dlouholetému působení v cestovním ruchu – hlavním hybateli dění v našem městě – mohu nejlépe svůj um zúročit právě ve vyvolání diskuse o ještě účinnější propagaci Luhačovic jako moderní destinace cestovního ruchu.

Jsem totiž bytostně přesvědčen, že veřejný i osobní život nás, občanů Luhačovic, je naprosto neoddelitelně spojen s odvětvím cestovního ruchu a kvalita našeho života a možnosti rozvoje jsou na kvalitě tohoto odvětví, potažmo propagace Luhačovic, velmi úzce napojeny.

Vyzývám tedy Vás, milí spoluobčané, abychom této problematice věnovali prostor a zamysleli se nad účinným propojením světa občanů Luhačovic a luhačovicových hostů. Věřte, že pokud by kdy jakákoliv lobby měla existovat, bude to lobby občanů Luhačovic.

*S přáním pohodových dnů
občan Luhačovic Josef Michálek,
zastupitel*

www.luhacovice.cz

Podívejte se
na náš web

Město Luhačovice pořádá

DEN PRO SENIORY Z LUHAČOVIC

ŘETCHOVA, KLDNÉ ŽILÍN
A POLICHNA

- Ocenění majitelů nejhezčích předzahrádek a balkonů v Luhačovicích v roce 2015
- V programu vystoupí: MŠ Luhačovice, DDM Luhačovice, Okrašlovací spolek Calma, Tetky z Kyjova a CM Pavla Růžičky

Pátek 13. listopadu

Začátek 16:00 hod.

MěDK Elektra Luhačovice / sál Rondo

Myslivecké sdružení Luhačovice
pořádá:

SVATO HUBERTSKÁ NOC

Bohatá
myslivecká
tombola.

Polančanka

Valašská kapela všech žánrů,
hraje k poslechu i tanci.

Sobota 21. listopadu

Začátek 20:00 hod.

MěDK Elektra Luhačovice / sál Rondo

SPOLKOVÁ VÝSTAVA

MYSLIVECKÉHO SDRUŽENÍ
LUHAČOVIC

Galerie Elektra
8. – 30. listopadu

Janáček v Ženevě

Smíšený pěvecký sbor Janáček z Luhačovic za 55 let své existence absolvoval bezpočet koncertů doma i v zahraničí. Nicméně pozvánka k vystoupení na konferenci k 600. výročí upálení mistra Jana Husa v Ženevě byla asi největší

výzvou v jeho dlouhé historii.

Koncertní turné zahájil náš sbor v sobotu 10. 10. 2015 v 19 hodin slavnostním koncertem v Auditoire Calvin, kde v roce 1915 – tedy právě před 100 lety – Tomáš Garrigue Masaryk ve svém projevu k 500. výročí

upálení M. Jana Husa vyzval Čechy a Slováky žijící v zahraničí k vytvoření tzv. Československé zahraniční akce proti Habsburské monarchii, jejímž výsledkem byl vznik samostatného Československa. Slavnostní koncert poctily svou návštěvou takové osobnosti jako kardinál Miloslav Vlk, prezident Ženevské protestantské církve Emmanuel Fuchs a český velvyslanec ve Švýcarsku J. E. Jan Kára. Program koncertu, který se uskutečnil pod patronací České besedy Slovan v Ženevě, byl sestaven výhradně ze skladeb českých a slovenských autorů. Pro členy našeho pěveckého sboru bylo jistě velkým zážitkem neformální setkání se všemi osobnostmi, zejména s kardinálem Vlkem.

Následovalo provedení Husových písní Jezu Kriste, štědrý kněže a Navštěv nás, Kriste žádúci na slavnostní bohoslužbě v katedrále sv. Petra v neděli 11. 10. 2015, kterou v přímém přenosu vysílal švýcarský rozhlas. Obřad celebrazovali:

Emmanuel Fuchs, prezident Ženevské protestantské církve, pastor Josef Beněš a pastor Mgr. Miloš Rejchrt – bývalý mluvčí Charty 77.

Posledním vystoupením pěveckého sboru Janáček Luhačovice byl koncert v kostele Chapelle des Crêts, kde opět zazněly Husovy písně a skladby českých a slovenských autorů, z nichž se asi největšího úspěchu dočkaly písně V+W za doprovodu Tamary Franzové.

Stejně jako červnový Svátek sborového zpěvu Luhačovice 2015 by se ani tento zahraniční zájezd Janáčka Luhačovice nemohl uskutečnit bez finanční podpory našich sponzorů: město Luhačovice, Vincentka, a. s., Lukrom, spol. s r.o., P&L, spol. s r.o., Zálesí, a. s., Klimastav, s. r. o.

Děkujeme za ni a věříme, že nám nejen zůstanou věrní, ale budou inspirací pro další sponzory, kterým propagace Luhačovic není lhostejná.

Ludmila Staňová

U pramene Viola posvěti obraz svatého Huberta

Obraz patrona myslivců, řezníků, ale i kovodělníků či matematiků, svatého Huberta, posvěti 15. listopadu luhačovický farář P. Hubert Wojcik. Hlavní iniciátorkou této akce byla paní Anna Knebllová, ředitelka Lázeňského léčebného domu Praha, kterému prameny Viola a Marie patří.

Slavnost začne v 14 hodin mší svatou v kostele svatě Rodiny. Po ní vyjde k prameni průvod, který doprovodí Trubači Vojenských lesů

a statků, divize Lipník nad Bečvou. Po požehnání je pak pro účastníky připraveno občerstvení.

„Mezi prameny Viola a Marie instalujeme ještě dalších 16 smaltovaných obrazů – Panny Marie, poslední večeři Páně a 14 zastavení křížové cesty,“ řekl P. Wojcik, „ty posvětime na jaře, v postní době. Bude to klidné místo k rozjímání i k příjemné procházce.“

Nikola Synek

Podnikatelé z Luhačovic v Kazachstánu

První podnikatelské mise Zlínského kraje do Kazachstánu, která se uskutečnila ve dnech 4. až 10. října, se účastnili také zástupci lázeňských subjektů z Luhačovic, a sice akciové společnosti Lázně Luhačovice a skupiny Royal Spa. Cesta měla podnikatelům otevřít nové možnosti spolupráce s Kazachstánem.

„Podnětem k uskutečnění cesty byl zájem podnikatelů Zlínského kraje o ekonomickou kooperaci s touto zemí a cílem Zlínského kraje bylo navázání spolupráce s Karagandskou oblastí, vytvoření podmínek pro podnikatele a jejich podpora na úrovni regionálních i vládních orgánů,“ informoval radní Jaroslav Kučera, který vedl delegaci Zlínského kraje.

Cesty se zúčastnili představitelé jedenácti subjektů, kromě těch luhačovických například zástupci strojírenského podniku TOS Hulín nebo Strategické průmyslové zóny v Holešově.

Účastníci absolvovali různá setkání s představiteli veřejné správy, podnikateli a hospodářskými organizacemi. Jednání se konala v Karagandské oblasti a v hlavním městě Kazachstánu Astaně. Měla za cíl navazování nových obchodních kontaktů, zmapování odbytové a konkurenční situace na globálních trzích a byla také příležitostí pro vytváření strategických dohod o podpoře podnikatelů z úrovně regionálních orgánů v jednotlivých zemích. Výsledky prvních jednání v Karandě i v Astaně lze podle radního Kučery hodnotit jako úspěšné. „Představitelé Karagandské oblasti byli pozváni na návštěvu Zlínského kraje v příštím roce v době konání Mezinárodního filmového festivalu pro děti a mládež, včetně zapojení dětí do poroty festivalu, a také k účasti na plánované Mezinárodní konferenci zdravotní turistiky v Luhačovicích,“ uvedl mezi konkrétními výsledky cesty Kučera.

Nikola Synek

Dívčí saxofonový orchestr z Luhačovic a jeho překvapení

Dívčí saxofonový orchestr z Luhačovic tentokrát výjimečně nehrál, ale slavil. A měl k tomu skutečně dobrý důvod. Pan učitel Vladimír Schlimbach, dirigent a vedoucí souboru, oslavil letos v létě své významné životní jubileum – 80 let. Členky orchestru, bývalé i současné, se tajně domluvily a připravily mu překvapení. Až do poslední chvíle netušil, že jde na akci k jeho narozeninám. Vykračoval si v doprovodu své vnučky Lucie luhačovickou kolonádou na setkání s jednou z bývalých saxofonistek u příležitosti oslavy jejich narozenin. Za dvěma restaurace ho však vítal špalír dívek se skleničkami sektu a srdečným blahopřáním. Bylo to pro něj překvapení, když zjistil, že toto pozdní odpoledne patří jen jemu. Po gratulacích, přípitku a předání dárků však následovalo další překvapení, tentokrát i pro ty, kteří akci chystali. Panu Schlimbachovi přišel popřát hejtman Zlínského

kraje Stanislav Mišák a předal mu nejvyšší vyznamenání, jaké může z pozice hejtmana udělit – Záslužné vyznamenání 2. stupně jako výraz uznání a poděkování za celoživotní přínos v oblasti kultury a práce s mladou generací. K blahopřání se připojil rovněž místostarosta města Roman Lebloch. Pan Schlimbach byl velmi dojatý a my všichni přítomní s ním. To pro nás, saxofonistky, ukrajoval ze svého volného času, učil nás hrát, psal noty a organizoval vystoupení. Dělal a dělá něco navíc, čím vyčnívá nad ostatními lidmi. Věřím, že v tomto momentu nikdo ani na chvíli nezapochyboval, jak moc si zasluží náš obětavý vedoucí poděkování a uznání. Do dalších let mu srdečně přejeme stálý dostatek zdraví a energie v práci s Dívčím saxofonovým orchestrem. Chceme s ním totiž oslavit ještě mnoho jeho kulatých narozenin. A to není žádné tajemství.

Autorka: bývalá členka souboru

ZPRÁVY Z RADNICE

Dokončování prací na rekonstrukci ulice Dr. Veselého – informace k 19. 10. 2015

Stavební práce v rámci projektu Rekonstrukce ul. Dr. Veselého Luhačovice byly zahájeny v dubnu 2014, jejich průběh by významněji přeřazen po dobu hlavní lázeňské sezony 2014 a také v zimním období z důvodu nevhodných klimatických podmínek.

Celkové náklady stavby jsou 30,4 mil. Kč, maximální výše dotace z Regionálního operačního programu Střední Morava je stanovena na 85 % uznatelných nákladů.

Podoba pěší zóny spojující centrum města a lázeňský areál prošla zásadní proměnou. Předmětem rekonstrukce byly technické sítě a především samotný povrch komunikace a schodišť spolu se statickým zajištěním a rozšířením opěrné zdi. Výrazným prvkem se stala nová městská promenáda s vybudovanou malou kolonádou a vedle ní umístěná stěna paměti zobrazující významné návštěvníky, příznivce a budovatele luhačovických lázní. Nechybí ani mobiliář – lavičky, pítka, zeď nebo rekonstruované veřejné osvětlení. Na opěrnou zeď

byly umístěny vitríny, mapy a plakátovací plocha. V budoucnu přibude na ploše před budovou pošty i nové umělecké dílo.

Aktuálně stále probíhá jednání se zhotovitelem stavby na odstranění vad a nedodělků tak, aby mohlo dojít k předání a převzetí stavby a následně kolaudaci. Nedo-
držením smluvníhotermínudokončení a předání díla (k 17. 8. 2015) je řešeno s využitím smluvních sankcí a bankovní záruky zhotovitele.

Předpokládáme, že k předání a převzetí díla dojde do 26. 10. 2015.

V příštím vydání Luhačovických novin bych chtěl provést širší hodnocení celé stavby.

Ing. Jiří Šuštek,
vedoucí odboru správy majetku

Projekt je spolufinancován z prostředků Evropské unie, Evropského fondu pro regionální rozvoj, v rámci Regionálního operačního programu Střední Morava (podoblast podpory 3.1.1 Integrovaný rozvoj cestovního ruchu).

Část průtahu městem získá nový povrch a opraví se i přilehlé chodníky

Se zdržením se během podzimu mohli setkat řidiči projíždějící Luhačovicemi po hlavní dopravní tepně, kterou je silnice II/492. Její část se totiž rekonstruuje, a provoz tak musel být upraven dopravními značkami a semaforem. Úsek kraji patřící silnici II/492 o délce 758 metrů nechalo za přibližně 7,8 milionu korun opravit Ředitelství silnic Zlínského kraje (ŘSZK). Stavba bude z 85 % financována Státním fondem dopravní infrastruktury.

Spolu s rekonstrukcí vozovky, který řeší ŘSZK, se rozhodlo město opravit i přilehlé chodníky. „ŘSZK přišlo s tím, že by byla rekonstrukce vhodná, protože oni jsou povinni vyměnit i obrubníky. Jejich výměna jde ale podle zákona finančně

za městem. Město se tak rozhodlo dopracovat i projekt rekonstrukce chodníků u této opravené části silnice. Jde o úsek zhruba od kruhového objezdu u Penny marketu po odbočku na Kladnou Žilín,“ uvedl vedoucí Odboru správy majetku luhačovické radnice Jiří Šuštek. Kompletní rekonstrukci povrchu vozovky a odvodnění tedy hradí ŘSZK, chodníky včetně obrub zaplatí město. „Naše část vyjde na asi 2,4 milionu korun. Zkusíme ještě ušetřit nějaké peníze v rámci přeložek, úprav šíře chodníků a podobně,“ podotkl Šuštek. Práce na opravách by mělo být dokončeno v půli listopadu.

Nikola Synek

Výpis usnesení ze 17. schůze Rady města Luhačovice konané 23. 9. 2015

RML schválila:

- uzavření Smlouvy o udělení licence a podpory provozu Programového vybavení VERA radnice se společností VERA, spol. s r. o., se sídlem Praha 6, Lužná 2;
- uzavření dohody o ukončení nájemní smlouvy z 29. 2. 2008 na užívání části pozemku parc. č. 565/3 k. ú. Luhačovice ke dni 31. 12. s M. K.;
- zveřejnění záměru města nabytí do vlastnictví koupí část pozemku parc. č. 786/29 o výměře cca 150 m² v k. ú. Luhačovice (Jedná se o pozemek v ulici Výsluní.);
- vypsání výběrového řízení na ideový návrh „prvku“ před poštou;
- poskytnutí daru ve výši 5000 Kč na účast Jáchyma Hanáka na mistrovství světa v aerobiku v kategorii 11–13 let, které se koná 1.–5. 12. 2015 na Martiníku.

RML

- pověřila Mgr. Danuši Čuříkovou zastupováním ředitele Základní školy Luhačovice, příspěvkové organizace, po dobu, kdy bude Mgr. Roman Lebloch vykonávat funkci místostarosty města Luhačovice.

Zprávy z 18. schůze Rady města Luhačovice konané 7. 10. 2015

RML schválila:

- finanční prostředky (navýšení NIP) ve výši 29 000 Kč Základní škole Luhačovice, příspěvkové organizaci, na výměnu podlahy v učebně dílen;
- přijetí věcného daru Mateřskou školou Luhačovice, příspěvkovou organizací, a to herních prvků do zahrady mateřské školy od Ing. L. Š.;
- uzavření Dodatku č. 2 ke Smlouvě o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava číslo ÚRR D 2014/0205/OKP mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední Morava a městem Luhačovice na projekt „Rekonstrukce ul. Dr. Veselého Luhačovice“ a pověřuje starostku města Ing. Bc. Marii Semelovou podpisem tohoto dodatku ke smlouvě.

Nové občanské průkazy

Městský úřad upozorňuje občany, že od 15. prosince 2015 do 4. ledna 2016 nebude možné z technických důvodů podávat žádosti ani předávat občanské průkazy ani cestovní doklady. Pracoviště občanských průkazů a cestovních dokladů bude v tomto období pracovat pro veřejnost ve velmi omezeném rozsahu.

Žádáme proto všechny občany, kterým končí platnost občanských průkazů do 20. ledna příštího roku, aby se dostavili na pracoviště Městského úřadu v Luhačovicích co nejdříve, nejpozději do 11. prosince t. r. a o výměnu svých občanských průkazů požádali.

V roce 2005 započala povinná výměna občanských průkazů typu knížka za průkazy se strojově čitelnými

údaji. Od té doby jsou vydávány občanské průkazy s platností 10 let. To znamená, že v letošním roce všichni občané, kteří si v roce 2005 vyřizovali nové průkazy, jsou povinni provést jejich výměnu. Podle naší evidence je v Luhačovicích více jak 100 osob, které o výměnu ještě nepožádali. V celém našem správním obvodu je to více jak 500 lidí.

Každý občan je povinen mít platný občanský průkaz. Porušení tohoto ustanovení je přestupkem, za který může být uložena pokuta, nehledě k tomu, že platný doklad vyžaduje např. pošta při předání důchodu nebo jej potřebujete při jednání s úřady a jinými institucemi.

Vladislava Janíková

Sešli se Šviháci

Druhé jednání Klubu Šviháků lázeňských v roce 2015 se uskutečnilo 18. 9. 2015 v restauraci hotelu Kryształ v Luhačovicích.

Po tradičním zahájení bylo přistoupeno pod vedením dosavadního prezidenta k jednání podle předem stanoveného programu. Byly vyzdvíženy úspěchy v klubové činnosti. Ukazuje se, že již nejsme tak neznámí jak na začátku naší činnosti. Srdce našeho klubu se otevírá široké skupině lidí, a to nejen tady v Luhačovicích. Švihák lázeňský je pojem vysoké kultury, zdraví a společenského bontonu. To jsou základní předpoklady, které chceme dodržovat a je ctít. Vše vnímáme i v jiných rovinách našeho kulturně-společenského života. Byla vyzdvížena hrstka představitelů města, že právě v Luhačovicích vznikl první KŠL v České i Slovenské republice. K naplnění programu činnosti, vycházejícího ze Stanov KŠL, dojde k jejich doplnění v rámci připomínek a přijatých nových zákonů. Dále

prezident konstatoval, že úkoly z minulého jednání byly splněny.

Prezidentem zůstává na další dvouleté období současný, viceprezidentem jeden ze spoluzakladatelů klubu. Nově zvolený prezident poděkoval za důvěru vyjádřenou jednohlasným zvolením a předložil svou představu dalšího chodu klubu. Byly přijaty nové úkoly a usnesení z jednání. V diskusi vystoupili všichni členové klubu. V závěrečném slovu prezident KŠL zdůraznil, že jsme se již dostali do povědomí lázeňských hostů i obyvatel města. Jsme první v naší republice, a to Česko-Slovenské, kteří dokážeme spojit kulturu se zdravím a ukázat lidem něco navíc. Lidé na nás pohlížejí jinými očima. Uvědomují si, že držíme latku společenského chování, že u nás je záruka citlivosti, umění a nenásilnosti. Přijímáme seriózní zájemce o vstup do našeho klubu s tím, že budou dodržovat a ctít zásady našeho klubu.

-ksl-

V Luhačovicích 12. 10. 2015

Čtenářská soutěž

V Luhačovických novinách uveřejňujeme fotografie zajímavých, zapomenutých míst v našem městě a vy, naši čtenáři, můžete

soutěžit. Ze zasláných správných odpovědí vždy v každém čísle vylosujeme jednoho, který získá zajímavou cenu.

Odpovědi se jménem a kontaktem pro vyzvednutí ceny můžete zasílat vždy do dvou týdnů od vydání příslušného čísla novin na e-mail: luhainfo1@mdkelektra.luhacovice.cz, odevzdat napsané v MTIC Luhainfo, Masarykova 950, případně zaslat poštou na adresu MTIC Luhainfo, Masarykova 950, 763 26 Luhačovice.

Správná odpověď z minulého čísla, kterou zaslalo 6 čtenářů (všichni správně), je Divadlo, Publikaci Luhačovický uličník získává Petra Feichtingerová z Luhačovic.

Blahopřejeme.

Co trápí návštěvníky hotelů? Ubytovací zařízení si to zjišťují různě a přicházejí i na kuriozity

Pro luhačovické hoteliéry není podstatné jen to, aby se o nich zákazníci dozvěděli a přijeli se do jejich zařízení ubytovat. Jde také o to, aby byli spokojeni a pravidelně se vraceli, případně doporučili zařízení svým známým. Manažeři hotelů se proto snaží zjišťovat, co hosty trápí a co by si přáli změnit. „Zpětná vazba od hostů je pro nás velmi důležitá, a proto ji cíleně získáváme několika způsoby – máme dotazníky spokojenosti, které jsou anonymní a které pravidelně vyhodnocujeme. Dále máme k dispozici recenze hostů na našem webu a na několika specializovaných portálech (spa.cz, hotel.cz, booking.com, tripadvisor,...). Vzhledem k tomu, že jsme hotel s malou kapacitou, jsme jako majitelé s hosty v dennodenním styku a komunikujeme s hosty osobně,“ uvedl například Marek Nesázal, který spolu s manželkou vlastní luhačovický hotel Radun.

Spokojenost klientů si zjišťuje samozřejmě i největší poskytovatel hotelových služeb ve městě, společnost Lázně Luhačovice, která přivítá ve svých zařízeních každoročně tisíce hostů. „Každý obdrží anketní lístek s žádostí o vyplnění. Informace se pravidelně zpracovávají a vyhodnocují. Kromě tohoto hlavního zdroje informací je spokojenost hostů ověřována i ústně během pobytu, např. formou individuálních pohovorů. K dispozici je návštěvníkům i kniha přání a stížností, připomínky sdělují také ústně recepčním nebo písemně ředitelům jednotlivých zařízení. Přímou na webových stránkách máme umístěny formuláře pro zaslání dotazů,“ uvedl Dalibor Chrastina z oddělení marketingu a prodeje akciové společnosti Lázně Luhačovice.

Anonymní dotazníky přímo poskytnuté na pokojích používá k zjišťování spokojenosti většina oslovených zařízení. Často je to ale právě v kombinaci s elektronickým zasláním ohlasů. „Některí hosté nám až zpětně po pobytu posílají mailem hodnocení,“ informovala například recepční luhačovického penzionu Pomněnka Markéta Růžičková. Někde už dokonce od klasických dotazníků upustili.

„S hostem jsme v intenzivním denním kontaktu, což je asi nejzásadnější ve zjišťování úrovně

jeho spokojenosti. V dnešní době je zcela běžně používána elektronická komunikace právě k tomuto účelu. Musím říci, že každou takto osobní zpětnou vazbu považuji za dar. Naopak nevyužíváme mnohdy obtěžující systém dotazníkového šetření,“ uvedl Josef Michálek, ředitel hotelu Pohoda u Luhačovické přehrady. Nedaleko od ní se nachází i hotel Vega, jehož ředitel Tomáš Voráček rovněž potvrzuje příklon k elektronické formě komunikace při zjišťování spokojenosti. „Také nás hosté mají možnost ohodnotit přes náš facebook,“ doplnil Voráček po výčtu klasičtějších způsobů zjištění ohlasu, které používají.

A na co si klienti v hotelech nejvíce stěžují?

Jen některé dotazované podniky uvedly konkrétní problémy týkající se přímo jejich zařízení. Například že mají hosté výhrady k špatnému televiznímu signálu na pokojích nebo k absenci výtahu. Obvykle ale dali zástupci ubytovacích zařízení k dobru spíše kritiku, která nejde od klientů přímo na jejich hotely. Lidé si tak prý hodně stěžují třeba na hustou dopravu a prašnost ve městě, nedostatek parkovacích míst, bezohlednost cyklistů nebo špatné počasí při pobytu. „Konstruktivně kritická připomínka je to nejlepší, čeho se vám může od hosta dostat. Ani prý nejlepší vůli totiž není možné vidět úplně vše jeho očima. V rámci naší nepsané pohodové dohody s hosty ve smyslu chval veřejně, kárejme mezi čtyřma očima, dám ale přednost přímo rychlé reakci na konkrétní připomínku před jejím zveřejněním,“ poznamenal například na dotaz kritiky návštěvníků ředitel hotelu Pohoda Josef Michálek.

Oslovená zařízení naštěstí nebyla skoupá na informaci o některých kuriózních přáních či připomínkách klientů. „Letos v létě jeden host požadoval, abychom odstranili vosy z lázeňského parku,“ uvedl tak například za Lázně Luhačovice Dalibor Chrastina. I penzion Pomněnka, který je v centru Luhačovic blízko kostela, se podle tamní recepční Růžičkové potýkal s připomínkou, kterou těžko oslovit. „Stížnost byla, že zvony kostela v 6 hodin ráno zvonní moc nahlas,“ pousmála se Růžičková. Někdy mohou hosté svými požadavky personál opravdu překvapit. Treba když návštěvníci pozapomenou, že se nacházejí v počestném hotelu. „Na náš slíčený personál byla směřována přání o jisté služby, ale vyhověno jim opravdu nebylo,“ poznamenal s úsměvem ředitel Vegy Voráček.

Nikola Synek

ROZHOVOR

Šéf luhačovických myslivců: Myslivost není jenom lov

Luhačovické myslivecké sdružení slaví letos 65. výročí založení. Během podzimu tak nabídne nejen tradiční veselici zvanou Svatohubertská noc, ale v kulturním domě Elektra představí od 7. listopadu i výstavu o své činnosti. O chytaných akcích, ale také o srážkách aut se zvěří a mnoha dalších tématech je následující rozhovor s předsedou luhačovických myslivců Martinem Šarounem.

Co bude na chystané výstavě?

Budou k vidění různé zakládající dokumenty, historické fotky, představíme i nejhodnotnější lovecké trofeje z naší honitby. Výstava je také určena pro žáky místní ZŠ, které provede náš člen, a bude pro ně připraven i zábavný kvíz o přírodě a lesní zvěři.

Co nabídne Svatohubertská noc konaná v Elektře 21. listopadu?

Tradičně zahrají dvě muziky – v salonku bude místní cimbálová muzika Zálesí a v hlavním sále hraje Polančanka z Valašské Polanky, což je proti minulému roku změna. Bude samozřejmě bohatá tombola, jako vždy částečně zvěřinová. Pro hosty budou připraveny zvěřinové speciality.

Ted' na podzim probíhají různé hony, jaká zvěř se loví?

Loví se drobná zvěř – bažanti a zajíci, kterých je ale u nás málo. Také se loví spárkatá zvěř, což je u nás srnčí, dančí a černá.

Zvěř ale nejen lovíte, staráte se o ni, že?

Již v průběhu podzimu začínáme s příkrmováním zvěře. Staráme se o 41 krmelců, 15 zásypů a 45 slaniček. Snažíme se také drobnou zvěř vypouštět do honitby, např. jsme nakoupili bažanty nebo divoké králíky. Současně snižujeme stavy zvěře škodící myslivosti.

Ta zvěř škodící myslivosti je co?

Hlavně lišky, kuny a jezevci. Letos jsme už ulovili 19 kusů lišek a jednoho jezevce.

Někdy se zvěř také srazí s autem, jak se to řeší?

Jsmo domluveni s policií, že nás zavolá, a my si sraženou zvěř převzeme.

Co se s takto uhynulým zvířetem dělá?

Zvěřina je nárazem rozdrčená a nepoživatelná, a proto je zlikvidována v rámci veterinárních předpisů. K ničemu jinému obvykle není. Řidič dostane od nás potvrzení, že jsme sražený kus převzali, a má tak doklad pro svoji pojišťovnu.

Poslední léta se využívá proti srážkám se zvěří pachových ohradníků, nakolik to pomáhá?

Pomáhá to, ale lidi je bohužel i kradou. Takže by si měli uvědomit, co těmi krádežemi způsobují. Škoda na zvěři není malá, je ale nesrovnatelná se škodou na tom autě.

Srážka může být nebezpečná i pro lidi v autě. To jsem nečekal, že se ohradníky kradou?

Ano, je to velký problém. Aby se mohly vůbec udělat, dostali jsme i dotaci od města. Musíme obnovovat totiž i stávající ohradníky, protože medvědí pižmo, které se do nich dává, asi po čtvrt roce vyvane. Počet výjezdů ke sražené zvěři je díky pachovým ohradníkům v současné době nejméně o polovinu menší.

Jak velká je vůbec honitba, kde hospodáří Vaše sdružení?

Je to 1222 hektarů jak lesa, tak polních pozemků i vodní plochy kolem Luhačovic. My hospodáříme na území, které máme pro naši činnost v nájmu od Honebního společenstva Luhačovice, což je sdružení majitelů těchto pozemků. Je mezi nimi město, singulární společnost, pastevní družstvo a soukromníci. Jedná se o honební pozemky mimo zastavěnou část.

Ale zvěř někdy zabloudí i mezi domy, třeba srnky se objevují přímo nad luhačovickou městskou knihovnou.

Ano, to máte pravdu. Musíme si uvědomit, že naše honitba má tvar prstence kolem zástavby Luhačovic, a proto např. v zimním období hledá často zvěř potravu mimo své obvyklé teritorium. Lidé by měli ale akceptovat, že divoká zvěř není kráva zavřená v ohradě.

Nejvíce je tu jaké zvěře?

Srnčí a dančí. My se snažíme zvěř odlovovat dle zákona, aby stavy byly v normě. Vloni jsme u dančí zvěře požádali i o navýšení odlovu, aby nedocházelo k přemnožení.

Kolik má teď Vaše sdružení členů?

K dnešnímu dni 26. Všichni se pravidelně 1x měsíčně scházíme na členské schůzi na naší chatě Obora nad městem. Průměrný věk členů je ale 58 let. Já mám 41 a jsem skoro nejmladší, takže by to chtělo trochu omladit. Chodit v zimě pravidelně plnit krmelec do zasněženého lesa je docela náročné.

Proč nemají mladí zájem?

V konkurenci počítačů a atraktivních volnočasových nabídek nemůžeme uspět. Myslivost není jen zábaava, ale také spousta užitečné práce pro přírodu.

Někteří mají možná obavu z různých neštěstí, která se stala na honěch.

Na to má asi vliv i určitá mediální masáž. Někjaký incident se sice výjimečně stane, ale třeba při srovnání s počtem smrtelných nehod na silnicích je počet obětí spojených se střelbou v lese minimální. Že dojde k nešťastné náhodě nebo k selhání jedince bohužel nikdy nelze zcela vyloučit. Zvlášť když počet aktivních myslivců je značný a mysliveckých akcí se po republice koná spousta. Podléhají ale samozřejmě různým předpisům. Nosíme sice střelné zbraně, ale jen na základě zbrojních průkazů. Ty jsou policií kontrolovány a musíme si je i se zdravotní způsobilostí pravidelně obnovovat.

Co vše vlastně jako sdružení děláte?

Pečujeme o zvěř, udržujeme její kmenové stavy, pomáháme jí v době strádání příkrmováním, nakupujeme i léčiva, která se do krmení přidávají. Všechny honitby v okrese mají určenej stejný termín, aby se léčivo podalo současně a bylo tak účinné.

Určitě ale nejde jen o to krmení.

Snažíme se také o osvětu mezi mládeží a dlouhodobě také spolupracujeme se společností Zálesí. Když kosí louky, zavolají nám den předem, abychom ráno vyhnali zvěř, kterou by jejich stroje mohly smrtelně zranit. Bývá to hlavně v době kladení mláďat.

A co třeba pytláctví, je tu tento problém?

Ano, měli jsme tu případ tak před půl rokem, kdy jsme našli zastřelené srny pod Horním dvorem. Byly postřelené malorážkou. My střílíme zásadně kulovnicí větší ráže, malorážka zvěře poraní a to pak trpí, než uhynie. Pytláctví se ale těžko dokazuje, pokud přímo nechytíte někoho se zbraní v honitbě.

Co ještě škodí zvířatům v lese, kromě pytláků?

Problémem posledních pár let je ježdění čtyřkolek a terénních motorů po lese, kde samozřejmě nemají co dělat. Zvěř to plaší. Není správné ani venčení psů na volno v honitbě, protože mohou štvát a strhnout zvěř.

Vratme se k činnosti sdružení. Co vše ještě děláte?

Posledních osm let přispíváme i ke kulturnímu životu v Luhačovických organizování Svatohubertské noci, která navazuje na předchozí „Červenecové noci“ v zámecké zahradě a také na plesy ve společenském domě.

Vloni měl fungovat i kroužek myslivosti, ne?

Snažili jsme se tu tradici obnovit ve spolupráci s DDM Luhačovice, ale přihlásil se jen jeden zájemce. Nutit děti samozřejmě nemůžeme, ale i tak se jim snažíme věnovat.

V čem to spočívá?

Třeba v zimě pořádáme pro školu návštěvu lesa. Začínáme na naší chatě, kde dětem uvaříme čaj na zahřátí, a potom s nimi jdeme do krmelce příkrmovat zvěř. Ve spolupráci s místním Junákem děláme také na jaře úklid okolí města. V září v rámci Týdne mobility organizujeme pochůzku po lese pro děti pátých tříd. Ukazujeme jim druhy stromů a rostlin a své znalosti si pak mohou ověřit formou soutěže na naší chatě. Se školní družinou zase spolupracujeme na sběru kaštanů. Závěrečné vyhlášení vítěze sběru probíhá opět na myslivecké chatě, při kterém dětem rozdáváme různé odměny a ukážeme jim také výcvik loveckých psů. Děti to, myslím, baví. A my jsme moc rádi, že nám sběrem pomáhají starat se o zvěř. Jen loni děti nasbíraly půl tuny kaštanů, což je obrovské množství.

Když mluvíme o dětech, vy sám vychováváte nějaké myslivecké následovníky?

Mám dva syny. Mladší měl 13, staršímu bude 15. Chodíme spolu odmla pravidelně příkrmovat v zimě zvěř a také mi pomáhali při výcviku našeho loveckého psa. Do lesa na čekanou se mnou chodí spíš ten mladší.

A máte i nějaké koníčky kromě myslivosti?

Ještě s otcem včelařím, také chovám králíky.

A jak často se dostanete do lesa?

To záleží na okolnostech, na rodině, na čase. Ted' začíná sezona honů, kdy jsem zvaný i do okolí. Myslivci přitom honem nazývají, jen pokud se ve skupině loví drobná zvěř, tedy zajíci a bažanti, což vlastně v luhačovické honitbě kvůli nízkému počtu této zvěře neděláme. Pokud jdeme takto na divočáky, je to natlákka, skupinový lov na vysokou se pak nazývá naháňka. Těchto různých loveckých akcí je ted' hodně, a proto jsem v tomto období opravdu často pryč. Chtěl bych tedy poďekovat i své ženě, že má pochopení pro mého koníčka.

Zaměstnán jste u státního podniky Lesy ČR. To se dostanete do lesa i v práci, ne?

Zdalo by se, že je to propojené, ale lesák a myslivec není to samé. Pracuji jako správce drobných vodních toků. Do lesa jako myslivec tedy chodím po práci.

SPOLEČNOST

Když ve volnu chodíte lovit, kdy vyřazíte?

Chodím do lesa navečer před setměním nebo v noci za úplňku.

A co byl Váš nejlepší úlovek?

V ložském roce se mi po 15 letech v Mysliveckém sdružení Luhačovice podařilo ulovit daňka, který byl na výstavě ohodnocen stříbrnou medailí. Je to jeden z nejhodnotnějších úlovků v naší honitbě.

A předpokládám, že jako myslivec si zvěřinu také rád dáte. Co máte nejraději?

Asi pečeného divočáka. Někteří mí kolegové si ale určitě radši dají dančí guláš. Ten, stejně

jako dančí svičkovou a kančí plátky, bude možné ochutnat právě na letošní Svatohubertské zábově 21. listopadu, na kterou občany Luhačovic i všechny ostatní srdečně zvou.

Dne 25. listopadu vzpomeneme nedožitých 90 let paní **ANASTÁZIE BLAHOŠOVÉ** z Luhačovic. S láskou vzpomínají dcery s rodinami.

Kdo lásku rozdával, ten neodešel a žije v srdcích dál. Dne 12. 11. uplyne smutných 8 let, kdy nás opustila naše milovaná manželka, maminka a babička paní **LUDMILA MARTINČOVÁ**. S láskou vzpomínají manžel Josef, děti František, Ludmila, Marcela s vnučaty a sourozenci s rodinami.

Dne 28. 11. by se dožila 80 let naše milovaná maminka, babička paní **ALENA BRENKOVÁ** z Polichna. Za tichou vzpomínku děkují synové s rodinami.

Dne 16. 10. 2015 by se dožil 94 let, náš tatínek pan **VÁCLAV KOUDELKA**. Dne 21. 11. 2015 uplyne 10 let, kdy nás navždy opustila naše maminka paní **ZUZANA KOUDELKOVÁ**. S láskou a úctou vzpomínají syn Václav s rodinou, dcera Zdena s rodinou a dcera Jitka s rodinou. Za tichou vzpomínku děkujeme.

Poděkování

Za projevy soustrastí a za vzpomínku na zesnulého **MILANA KOLÁŘE** děkují dcery a maminka.

Knihovna

Zveme Vás 12. 11. 2015 v 18 hodin na přednášku spisovatele a historika Vlastimila Vondrušky s názvem „Oldřich z Chlumu, historický román a skutečnost“.

Každý měsíc jsou nakupovány nové knihy, o nichž se můžete

informovat na našich webových stránkách, které brzy budou pro Vás v nové a přehlednější podobě. Knihy jsou v katalogu zobrazeny i s obálkou a stručnou anotací. Z novinek nabízíme nová díla Romana Ráže, jehož dědeček vykonával

funkci starosty Luhačovic a sám autor zde prožil kus dětství i mládí. Knihy Lázeňské dobrodružství a Lázeňské naděje nás zavedou do lázní Slaňan (Luhačovice), v období první světové války a sledují fiktivní osudy jedné rodiny.

Pokud máte doma knihy, ke kterým se už nevracíte, můžete je věnovat do knihovny, kde je poskytneme zdarma dalším zájemcům, případně našim pobočkám.

Milana Mikulcová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ

Radim Krajíček
Jakub Buriánek
Ivan Ciesar
Michal Pavlíček

Rodičům srdečně blahopřejeme.

ZLATÁ SVATBA 50 LET

Stanislav a Helena Dynkovi
Blahopřejeme.

VÝROČÍ NAROZENÍ

Marie Martinčová	94 let
Marie Vávrová	90 let
Eliška Hřibová	90 let
Karel Klimeš	90 let
Františka Dulíková	90 let
Marie Záhořáková	89 let
Marie Kučerová	87 let
Vlasta Mikulcová	87 let
František Kudláček	86 let
Soňa Kociánová	80 let
František Dubrava	80 let
Jarmila Stolaříková	80 let

Přijměte naši srdečnou gratulaci.

ÚMRTÍ

Růžena Znorovská	95 let
Miroslav Slovák	76 let
Bedřiška Hasonová	84 let
Marie Vlčková	92 let
Naděžda Opelíková	88 let
František Příkazský	86 let

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Pokud nemáte zájem o zveřejnění ve společenské kronice, sdělte to prosím do redakce LN (tel.: 577 133 980) nebo na matriku MěÚ Luhačovice.

Mše svaté a pobožnosti na hřbitovech

Neděle 1. 11.

Slavnost všech svatých

Kostel svatě Rodiny Luhačovice

8.00 svatý růženec za zemřelé

8.30, 10.15, 17.00 mše svatě

Hřbitov Luhačovice

14.30 svatý růženec za zemřelé

17.00 pobožnost na hřbitově

Kostel svatého Martina Pozlovice

8.00 mše svatá

14.00 svatý růženec za zemřelé

Hřbitov Pozlovice

14.30 mše svatá a pobožnost na hřbitově

Pondělí 2. listopadu

Vzpomínka na všechny

věrné zeměle

Zámecká kaple Luhačovice

6.30 svatý růženec

7.00 mše svatá

Kostel svatě Rodiny

17.45 svatý růženec za zemřelé

18.15 mše svatá

Kostel svatého Martina Pozlovice

16.30 svatý růženec za zemřelé

17.00 mše svatá

Odpustky pro duše v očistci

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den je možno při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Sv. Otce) je podmínkou pomodlit se modlitbu Páně Otče náš a Věřím v Boha.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

Věčné odpočinutí dej zemřelým, Pane, a světlo věčné at jim svítí.

**NA TY, KTERÉ JSME
MILOVALI ZA ŽIVOTA,**

**NEZAPOMÍNEJME
ANI PO SMRTI**

(Sv. Bernard)

Ztráty a nálezy

Květen 2014: kolo
Březen 2015: kolo

Bližší informace na matrice
MěÚ Luhačovice.

ROZHOVOR

Zajímavá přednáška o Grónsku

Alena a Jaroslav Klempířovi již mnoho let pobývají vždy část roku v Grónsku, které se stalo jejich druhým domovem. Zkoumají tamní kulturu a šíří povědomí o této zemi u nás i ve světě. O arktické zemi píší, fotí a natáčejí tamní život a krajinu a své poznatky také prezentují například výstavami nebo přednáškami. Jedna z nich se konala v říjnu také v Městské knihovně Luhačovice.

Jak jste se k životu v Grónsku vlastně dostali?

Jaroslav: To je jednoduché, já jsem byl v minulém životě Eskymák a manželka šamanka... (úsměv).

Alena: Já to uvedu na pravou míru. Bylo to úplně cíleně. My jsme chtěli vyzkoumat, jak to, že národ čítající padesát šest tisíc obyvatel, obývající největší ostrov světa, se nedal převálcovat jinou kulturou a pořád si zachoval tu svoji. Pak jsme zkoumali stopy souvztažnosti České republiky a Grónska. A je jich kupodivu opravdu hodně!

Před kolika lety jste poprvé zamířili do Grónska?

Jaroslav: Je to devatenáct let, co jsme tam přišli, jak říkám, natrvalo. Protože Grónsko se stalo naším druhým domovem. Když jsme tam v polárním létě, tak tam tři měsíce slunce nikdy nezapadá, naopak v zimě, kdy je polární noc, tak u nás v Ilulissatu tři měsíce slunce nevychází. Ale nad vámi plane ta krásná polární záře.

Vy tam ale, pokud vím, nemáte trvalý pobyt, že?

Alena: My pendluje, to bylo naším záměrem. Protože to, co se tam dozvíme a vyvádáme, chceme předat lidem v ČR, protože o Grónsku tu toho nikdo příliš moc neví.

Vy tam také natáčíte filmy, píšete, fotíte, pak tu děláte různé přednášky. Čemu všemu se ještě věnujete?

Alena: Jsme mezinárodní novináři, píšeme o tamní hudbě, o kultuře a také o změnách klimatu, to je manželův obor. O všem, co je v Grónsku zajímavého, a toho je tam spousta!

Co vás tam zaujalo nejvíc?

Jaroslav: Nejvíc kultura a ten život. My jsme si k naší práci přibírali další a další profesní obory. Třeba manželka pracuje v oboru historie, já se vrhnul na glaciologii a změny klimatu, což je velmi podstatné obzvláště v dnešní době, kdy Grónsko se opravdu otepluje a ty ledové kry, ledové obří, plují v moři a tají. Zajímavé také je třeba, že u nás v Ilulissatu, což je třetí největší město v Grónsku, je 4680 obyvatel a 3700 polárních psů. Není to husky ani malamut, ale je to grónský polární pes.

Alena: Mě tam nejvíce zaujali lidé. Přiblížit se k nim - ke Grónčanům čili Eskymákům. Lidé jsou tam tak úžasní! Jsou klidní a museli přežít, o čem se nám ani nezdálo. Ty kruté zimy, vánice... O to jsou k sobě hodnější. Zaujal mě tedy životní styl a místní lidé.

Mají povědomí o Česku?

Alena: Mají, my tam chodíme i besedovat do škol a mají úžasné povědomí. Nesmí se zapomenout, že ze severní Moravy přišli do Grónska Moravští bratři, misionáři. Byla to odtržená část Jednoty bratrské.

Jaroslav: Nám se konečně podařilo uzavřít zkoumání historie. Misionáři přišli přesně 20. května 1733 a stopy po nich jsou v Grónsku stále. Nejen že v hlavním městě Nuuku stojí budova, která se jmenuje Nová Morava, ale jde i o hudebnost, literaturu. Co se týče hudby, přinesli třeba smyčcové nástroje a pro Eskymáky

nezvyklé žestové nástroje, takže se tam začalo hrát třeba na trubku nebo tubu.

Vlivy z Česka se odrazily i na tradičních krojích Eskymáků, že?

Alena: Ano, zasáhly do krojů. A tomu se chceme i dále věnovat. Jablonecké korálky jsou na honosném západogrónském kroji jako takový návrh, váží kilo a půl, a pak se tam odrazil Kyjov a návleky na vysokých botách, které mají původ z Kyjova, máme to přesně vyzkoumané.

Můžete ten kroj ještě blíže popsat?

Alena: Grónský kroj je jediný, který nemá sukni. Popíší tedy ten nejhonosnější. Má kazajku jako „pončo“ z korálků, které přišly z Altony a tam se dostaly pomocí misionářů a obchodníků korálky. Zručné Grónanky vytvořily vzor z těch korálků, kupodivu poměrně podobný jako vzory u nás. Kroj má tulení kalhoty, se vzory podobnými Moravě. Pak mají k těm krátkým kalhotám ty vysoké boty, ve kterých se tak strašně chodí, a ty mají borduru se zdobením velkými květy, které by v Grónsku nikdy nevyrostly. Ty květy pocházejí z Vličnova. Spolupracujeme na těch výzkumech krojů i s národopisným muzeem.

Vy jste zažili i různá dobrodružství, jezdí se tam na psích spřeženích.

Jaroslav: To je tradiční dopravní prostředek asi tři a půl tisíce let. Používá se ale samozřejmě, jen když je sníh. Teď máme sedmého října a večera jsme dostali zprávu, že v Ilulissatu napadl metr sněhu a je příjemných deset pod nulou.

A lyžuje se tam třeba?

Jaroslav: Eskymáci nikdy nelyžovali, nyní už tam jsou ale vybudované

tři sjezdovky. Grónsko je velmi hornatá země. Dělalí se tam i maratóny na běžkách, dlouhé 160 kilometrů. Závodníci musejí přenocovat v polární noci. Když je -20 nebo -30, je to určitě zážitek.

Jakou nejnižší teplotu jste zažili?

Alena: No, -42, to už je skutečná zima!

Jaroslav: Nejen že to byla teplota jeden den, ale my tam trávíme i zimu, to máme rádi. Před asi třemi roky jsme tam trávili Vánoce, kdy v té polární noci se teploty zapikolovaly tři neděle na těch -42. Ale chodí se ven, pracuje se.

Co se dá proti takovým mrazům dělat?

Jaroslav: Dobře se najíst, trochu tuku, ale určitě ne dát si alkohol, to dehydruje, to vůbec není dobré.

Takže představa slivovičky na zahřátí nefunguje?

Jaroslav: To se nedoporučuje, jinak tam mají ale dobrý piva dánský a takovou ohnivou vodu aquavit, ale v tom chladu alkohol není dobrá věc.

A co si dáváte dobrého k jídlu?

Jaroslav: Manželka vaří prima tuleně! Nebo máme rádi rybu „geraka“, to je takový mořský sumec...

Alena: Já se skutečně naučila grónskou kuchyni, protože abyste dobře mohli pobývat v Arktidě, musíte jíst jejich stravu.

O čem všem ještě na přednáškách bývá řeč?

Jaroslav: Já od třinácti let chtěl být polárník, to se mě drželo, ale absolvoval jsem i konzervatoř - flétnu a dirigování. A v Grónsku mají klasickou hudbu rádi, ne tolik jazz, ale pak je ta jejich lidová hudba. Oni tam třeba ale nemají symfonický orchestr, vzhledem k financím a počtu obyvatel, ale mají výborné sbory. Ty sbory zpívají srdcem. Většinou lidové písně, ale na Vánoce zpívají i chorál Vánoční hvězda vyšla, a to je zase chorál Jednoty bratrské.

Alena: Ještě jednu pikantérii, když už jsme v těch českých stopách, Ilulissat neboli Jakobshavn, tak zakladatelem byl Jakob Severín, tedy Kuba Severínů, který byl také z Moravy.

Ještě mě napadá, pobýváte v Grónsku, to jste se třeba i seznámili někde na cestách po světě?

Alena: Ne v Čechách, v Karlových Varech, ale pak jsme objeli spolu velký kus světa a Grónsko je prostě ostrov splněné touhy.

Když máte přednášku v Luhačovicích a seznámili jste se v Karlových Varech, musím se zeptat. Mají třeba v Grónsku lázně?

Jaroslav: No, Grónsko, to jsou vlastně jedny velké klimatické lázně - je tam nejčistší vzduch na světě!

Titul Missis Eurobabička 2015 putoval do Luhačovic

Jana Mikulcová z Luhačovic zvíťazila v celostátní oficiální soutěži Missis Eurobabička 2015 České republiky. Již devátý ročník klání, kterého se účastnily ty nejlepší Eurobabičky z Čech, Moravy i Rakouska, sestával z několika postupových kol a vyvrcholil slavnostním finálovým večerem konaným 26. září v Tepličkách nad Bečvou.

„Ve finále se soutěžilo ve čtyřech disciplínách, kterými byly interpretace vtipu, veselá scénka babičky s vnukem, volné disciplíny a závěrečná módní přehlídka,“ nastínila manažerka soutěže Vladimíra Tauchmanová. Soutěžícím zdařile sekundoval moderátor Josef Alois Náhlovský, který svými profesionálními improvizacími schopnostmi využil každé příležitosti k navození dobré zábavy po celý průběh programu, v němž nechyběl ani hudební doprovod tria J. V. Knápka se zpěvačkou Dášou Čočkovou.

Vítězka z Luhačovic Jana Mikulcová ocenila, že se takováto soutěž vůbec koná.

„Na nás, dříve narozené, se započítá a v této soutěži se na rozdíl od soutěží miss nehledělo jen na fyzickou krásu, ale také třeba na životní zkušenosti,“ poznamenala čerstvá

Missis Eurobabička.

A kterou z disciplín slavnostního finále považovala za nejtěžší?

„Asi když se tahaly otázky z klobouku a na vytažené téma jsme musely reagovat rychle jako babičky na rozhovor s vnukem, kterého představoval pan Náhlovský. Na další disciplíny se dalo připravit, ale při této se muselo rychle improvizovat,“ přiblížila Mikulcová.

Babičkou je již řadu let, má tři vnuky ve věku 22, 14 a 12 let a pětiletou vnučku. A právě vnučatům se ráda věnuje. „Jsem už v důchodu a jsem zasloužilá babička, což si užívám plnými doušky,“ poznamenala Mikulcová.

Po příštím desátém ročníku by podle manažerky soutěže Tauchmanové chtěli organizátoři uspořádat v roce 2017 speciální kolo, ve kterém by se utkaly nejúspěšnější účastnice předešlých ročníků. Není proto vyloučeno, že Mikulcová v soutěži Eurobabička může získat ještě další vavříny. Více informací o soutěži lze najít na internetovém portále www.eurobabička.cz, kde jsou také fotogalerie z tohoto i uplynulých ročníků.

Nikola Synek

Měsíc před 17. listopadem zazpíval v Luhačovicích Hutka, tvář sametové revoluce

Známý písničkář Jaroslav Hutka vystoupil v sobotu 17. října v klubu Sokolka v Luhačovicích. Padesátka návštěvníků si mohla poslechnout jeho známé i méně známé písně a také si o přestávce zakoupit knihy a hudební nosiče z Hutkovy bohaté produkce. Některá céděčka sám vydává a opatřuje autorskými obaly v edici vtipně nazvané „Samopal“. Písničkář, který hraje už od konce šedesátých let a za normalizace byl po podepsání Charty 77 donucen k emigraci, zahrál například i písně Náměšť nebo Havlíčku, Havle, které provázely období sametové revoluce v roce 1989. Měsíc po Hutkově luhačovicím koncertu uplyne už 26 let od začátku politického převratu, v jehož prvních dnech bylo umožněno písničkáři vrátit se do vlasti. Na koncertě o době a atmosféře návratu také povídal, ale návštěvníci mohli slyšet i o jeho někdy až úsměvných peripetiích se Státní bezpečností, někdejší tajnou policií komunistického režimu. Přestože se dnes najdou i tací lidé, kteří se na pád komunismu u nás dívají dnes kriticky, Hutka v hodnocení převratu v devětaosmdesátém roce stále vidí hlavně klady a vzpomíná na období „sametu“ rád.

„Je to hezká vzpomínka. Byli jsme všichni trochu naivní a tak půl roku jsme naivní zůstali. Bylo to takové: skončily dějiny a teď už bude všechno jen

dobré,“ zavzpomínal Hutka. Příznává však, že po první radosti z nově nabyté svobody se situace v české společnosti postupně vyvinula. „Pak jsme se pozvolna začali zase vracet do historického času, kde prostě jsou lidé. Některý jsou hajzlové a některý jsou dobří. V jednu dobu mají spíš navrch ti nedobří a v jednu dobu je naděje, že získávají převahu ti dobří. Já myslím, že ti nedobří a dobří jsou tu v takovém vyrovnání a dá se tu (v Česku) dnes žít. Lidí remcaj, protože Češi remcaj vždycky. Jsme dnes bohatá země, můžeme cestovat, jak chceme. Na ulicích jezdějí nová auta, lidi nějak bydlej, prostě – funguje to,“ míní Hutka. Není však úplně bez kritiky. „Ta politika tady je občas nějak trochu směšnější než na Západě, ale to je problém demokracie, že je to vlastně nekonečné handrkování. Je to ale určitě lepší než diktatura,“ upozorňuje Hutka.

Kromě Hutky v říjnu Sokolka naplánovala na listopad také vystoupení Jima Čerta, Závíše nebo hudebnice Lucie Redlové, dcery známého muzikanta Vlasty Redla. V luhačovicím sokolovně nebude o zajímavé kulturní zážitky nouze ani v listopadu. Pro své fanoušky připravuje klub Sokolka tradiční festival Sokolka žije. „Uskuteční se 13. až 14. listopadu a asi nejznámější osobností, která na něm vystoupí, bude zpěvák a hudebník Ivan Hlas,“ poznamenal Lubomír Fergus, který festival organizuje.

Nikola Synek

Přebor TK 2000 Luhačovice pro rok 2015

Přebor tenisového klubu TK 2000 LUHAČOVICE jsme letos uspořádali ve dnech 12.–13. září, důležitý předpoklad venkovních sportů – počasí – nám tentokrát vyšlo na jedničku. Na výborně připravených dvorcích u Ottovky se sešel pro poslední léta již standardní počet účastníků, určitým signálem by mohl být přírůstek hráčů v kategorii nad 55 let. Vítězem hlavní soutěže a přeborníkem klubu se pro rok 2015 stal Alexandr Gavlas, který ve

finále porazil Tomáše Kovaříka. Ve dvouhrách v kategorii nad 55 let obhájil loňské vítězství Karel Křen, ve finále zvítězil nad Zdeňkem Ryskou. V soutěži čtyřher, která se hraje také jako memoriál MUDr. Radoslava Obrtela, neobhájila loňské prvenství rodinná dvojice otec a syn Gavlasovi, ve finále byli poraženi dvojicí Libor Šimík – Kamil Malota. Sportu zdar a tenisu zvlášť.

Alois Gavlas

HISTORIE

Otto Serényi – moravský zemský hejtman

Pro ty, kteří neměli štěstí a nestihli přednášku historika Michala Konečného o životě hraběte Otty Serényiho, otiskujeme její zkrácený obsah. Přednášku uspořádalo Muzeum luhačovickeho Zálesí ve spolupráci s městem Luhačovice dne 24. 9. 2015 při příležitosti 160. výročí narození tohoto významného moravského politika, majitele luhačovickeho panství a prvního předsedy správní rady lázeňské akciové společnosti. Přednáška a vernisáž výstavy Ve znamení tří deklarací se zúčastnili právník Otty Serényiho Franz Thienen-Adlerflycht s chotí a ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů Zdeněk Hazdra.

Prvorozený syn hraběte Gabriela Serényiho a baronky Henriety, rozené von Gutschdorff, se narodil na luhačovickeém zámku dne 21. září 1855; při křtu o dva dny později dostal podle svého kmotra, barona Otto von Hingenau, jméno Otto Johannes Phillip Alfons Heinrich. Po předčasné smrti Ottova otce v roce 1861 zastupovali rodinný majetek poručníci, tehdejší moravský zemský hejtman a rodinný přítel hrabě Emanuel Dubský z Třebomyslic a Ottův strýc Alois Serényi. V šestnácti začal studovat na vídeňském Theresianu, kde ho mimo jiné učil také významný český historik zemského práva Václav Koutný. Po dokončení středoškolských studií nastoupil na právnickou fakultu vídeňské a pražské univerzity, kde složil roku 1877 státní zkoušku. Jako budoucí majitel velkostatku absolvoval v duchu rodinné tradice ještě dva semestry národohospodářství na významné hospodářské akademii ve slezském Proskau. Studia s konečnou platností završil v roce 1879, kdy z poručenské správy Emanuela Dubského převzal luhačovickeý velkostatek.

Získáním Luhačovic se mladý a nadějný aristokrat zařadil mezi další moravské velkostatkáře a nic nebránilo tomu, aby se začal účastnit moravského zemského politického života. Pod vlivem svého strýce Aloise a dalšího rodinného přítele hraběte Egberta Belcrediho vstoupil do velkostatkářské strany konzervativního velkostatku, za kterou v roce 1885 úspěšně kandidoval ve volbách do moravského zemského sněmu; se vstupem do aktivní politiky souviselo také jmenování císařským komořím v březnu roku 1886. Ve vrcholové politice habsburské monarchie se poprvé ocitl v roce 1888, kdy na místě poslance Říšské rady ve Vídni nahradil hraběte Richarda Clam-Martince. Po volbách do Říšské rady v roce 1891, kde Riegrova staročeská strana utrpěla katastrofální porážku, se sedmdesát českých konzervativních šlechticů,

mezi nimi i Otta Serényi, připojilo k poslaneckému klubu ministerského předsedy hraběte Hohenzwartha; do této politické konstelace byl na základě kompromisu mezi moravskou šlechtou zvolen Serényi poslancem za stranu moravského konzervativního velkostatku i v roce 1897.

Díky nesporným kvalitám, snahám o kompromis a značné oblíbenosti měl Otta Serényi od začátku devadesátých let 19. století mezi moravskou politickou reprezen-

tací značný vliv. Stranu zastupoval na klíčových kuloárních jednáních o podobě volebního systému a při hledání zemské politické strategie napříč národními a šlechtickými stranami. Zcela rozhodně se jeho vliv ukázal v roce 1894, kdy se mu v Brně podařilo zorganizovat první sjezd československých katolíků. Událost, kde byly projednávány otázky katolické církve v politickém životě a moderní společnosti, přitáhla pozornost vídeňských vládních kruhů k českému obyvatelstvu na Moravě, což bylo jedním z klíčových momentů, které ohlašovaly moravské vyrovnání z roku 1905. Oficiálně vedl kongres hrabě Egbert Belcredi. Z důvodů jeho těžké nemoci ovšem hladký průběh zajišťoval hlavně Otta Serényi, s nímž se od té doby počítalo jako s Belcrediho nástupcem v čele moravské konzervativní šlechty; tím se stal po

Belcrediho smrti v roce 1894.

Na moravském zemském sněmu se pak aktivně zapojoval do aktuální diskuse o národnostním vyrovnání. Jejím výsledkem byl tak zvaný moravský pakt z roku 1905, týkající se změn a doplnění zemského zřízení, nového volebního řádu, školských záležitostí a jazykových nařízení u samosprávních úřadů. Kompromisní politické narovnání mezi Čechy a Němci na Moravě, které se stalo modelem pro řešení národnostních problémů habsbur-

zskou politickou koncepcí narážela na vytrvalý odpor z obou stran. Navzdory tomu však všichni oceňovali Serényiho spravedlivé a smířlivé vystupování sledující prospěch věci; to ostatně zdůrazňovaly i prvorepublikové nekrology v jinak zcela protirakouských Lidových novinách. Díky prestižnímu úřadu stoupla Serényiho společenská prestiž, kterou provázely důležité pocty; roku 1908 ho císař jmenoval tajným radou, o čtyři roky později se stal dědičným členem panské sněmovny a v roce 1913 mu byl udělen velkokříž Františka Josefa I.

Po uplynutí šestiletého funkčního období ve funkci zemského hejtmana byl Otta Serényi do funkce jmenován znovu; byla tak potvrzena spokojenost vídeňského dvora s jeho působením a naděje na zachování stávajícího politického rozložení sil. Události však pokračovaly zcela jiným směrem. Sarajevský atentát a následné rozpoutání války skončovaly se zemskými sněmy a z budov parlamentů byly v den mobilizace vytvořeny vojenské lazarety. Krátkým epilogem Serényiho politického působení bylo období obnoveného parlamentarismu v letech 1916–1918 za vlády nového císaře Karla I., ukončeného v říjnu 1918, kdy hrabě Serényi předal klidným a důstojným způsobem všechny své pravomoci do rukou nově vzniklého československého státu.

Poslední moravský zemský hejtman Otta Serényi zemřel o půl čtvrté odpoledne 17. prosince 1927 v nemocnici u svatě Anny v Brně na plicní katar. Krátkou zprávu o jeho úmrtí přinesly všechny moravské deníky, ve kterých stručně zhodnotili jeho politickou kariéru. Při pohřbu v Lomnici o tři dny později zažilo městečko naposledy ve své historii okázalou slavnost, na niž se sjeli rodinní přátelé a známí, stejně tak jako obyvatelé ze všech jeho panství, kteří vždy posuzovali Otta Serényiho jako čestného podporovatele jejich zájmů, ne jako zrádce národa, kterého se z jeho osoby snažila udělat prvorepubliková rétorika.

Osud posledního moravského hejtmana je v mnohých věcech příznačný. Ten, který byl německou stranou poceloudobusvého úřadu napadán za stranění českým snahám, byl nakonec Čechy prohlášen za zaprodance starého režimu, jenž musí být potrestán; ten, který se snažil uchovat kultivovanost moravské politiky, byl chápán jako zrádce národa, aby nakonec skončil zapomenut. Je to patrně osud mnohých. Navzdory tomu by právě jeho osoba mohla být i dnes, a možná právě dnes více než kdy jindy, určitým příkladem toho, jak je i v politice možné prostřednictvím morálních vlastností, cti a rozhledu pracovat pro to, čím by politika měla ve skutečnosti být.

Mgr. Michal Konečný, Ph.D.

Kultura

Pátek 6. 11. • 16.00 • Kinosál MěDK Elektra
Strážidelný mlýn / Divadlo J. Juríto-
vě, Praha

Pátek 6. 11. • 19.30 • Alexandria, night club
Sansony a písně Joela Brose
Účinkují: Joel Bros (Francie), zpěv, kytara, Ondřej Zámečník, akordeon, Azar Abou (Izrael), perkuse, Lucie Ráčková, cello, Evita Brouček, zpěv, Jana Bros, zpěv, moderování

Středa 11. 11. • 19.30 • LH Palace, kavárna
Melodie pro pěkný večer
Trio Divino / T. Janošová, mezzosoprán, K. Prudilová, housle a M. Jakubiček, klavír

Pátek 13. 11. • 16.00 • MěDK Elektra, sál Rondo
Den pro seniory z Luhačovic

Pátek 13. 11. • 19.30 • Alexandria, night club
Milan Kašuba & Zdeněk Chlub,
kytarové duo

Středa 18. 11. • 19.30 • LH Palace, kavárna
Cimbálová muzika Korečnica

Pátek 20. 11. • 19.30 • Alexandria, night club
Jen pro ten dnešní den stojí za to žít / Účinkuje M. Čížek, zpěv, člen Městského divadla Brna s doprovodným triem

Sobota 21. 11. • 20.00 • MěDK Elektra, sál Rondo
Svatohubertská noc

Neděle 22. 11. • 15.00 • hala Vincentka
Dívčí saxofonový orchestr z Luhačovic

Středa 25. 11. • 19.30 • LH Palace, kavárna
Muzikály do kapsy / P. Králová, R. Král a G. Rezníček, herci Městského divadla Zlín

Pátek 27. 11. • 19.30 • Alexandria, night club
Fousek se nemění / Josef Fousek, spisovatel, textař, humorista, písničkář, fotograf

Kino

Středa 4. 11. • 19.00
Dheepan KLUBOVÝ FILM
Drama Francie, 2015

Čtvrtek 5. 11. • 19.00
Kobry a užovky
Drama ČR, 2015

Sobota 7. 11. • 19.00
Spectre
Akční VB, 2015

Neděle 8. 11. • 16.00
Snappy a Charlie Brown
Animovaný USA, 2015

Středa 11. 11. • 16.00
Domácí péče
Komédie ČR, 2015

Čtvrtek 12. 11. • 19.00
Celebrity s r.o.
Komédie ČR, 2015

Pátek 13. 11. • 19.00
Martan
Dobrodružný USA, 2015

Neděle 15. 11. • 16.00
V hlavě
Animovaný USA, 2015

Sobota 14. 11. • 19.00
Wilsonov
Komédie ČR, 2015

Pondělí 16. 11. • 19.00
Spectre
Akční VB, 2015

Úterý 17. 11. • 19.00
Celebrity s r.o.
Komédie ČR, 2015

Středa 18. 11. • 19.00
Ztraceni v Mnichově
Komédie ČR, 2015

Čtvrtek 19. 11. • 19.00
Celebrity s r.o.
Komédie ČR, 2015

Pátek 20. 11. • 19.00
U moře
Romantický USA, 2015

Sobota 21. 11. • 19.00
Kobry a užovky
Drama ČR, 2015

Středa 25. 11. • 19.00
Victoria KLUBOVÝ FILM
Drama Německo, 2015

Čtvrtek 26. 11. • 19.00
Spectre
Akční VB, 2015

Pátek 27. 11. • 16.00
Mrkáček Bill
Animovaný Austrálie, 2015

Pátek 27. 11. • 19.00
Monty Python a Svatý Grál
Komédie VB, 1975

Neděle 29. 11. • 16.00
Rosa & Dara a jejich dobrodružství
Animovaný USA, 2015

Akce DDM

Sobota 7. 11. • 14.00–18.00 • zámek Voňavá sobota
Kosmetika, střihání vlasů, úprava vlasů, kadernické přípravky za nákupní ceny, úprava a barvení obočí, relaxační masáž obličeje, suchá manikúra s lakováním nehtů, lymfodrenáž nohou, masáž lávovými kameny, klasická masáž, baňkování, orientační měření toxinů v těle, parafinové zábaly na ruce, diagnostika čaker intuitivní kresbou, prodej šperků, prodej andělů, relax u čaje a kávy. Poplatek: 20-120 Kč (podle nákladů na spotřebovaný materiál)

Úterý 24. 11. • 16.00–18.00 • tělocvična ZŠ
Sportovní víceboj

Pro žáky od 3. do 6. třídy. Přihlášky třídních týmů 5 závodníků do 20. 11. Poplatek: 20 Kč/ závodník

Sobota 28. 11. • 15.00–18.00 • zámek Zámecký vánoční jarmark
Výroba ozdob a originálních dáreků. Poplatek 10 Kč – 120 Kč (dle nákladů na spotřebovaný materiál)

Každé úterý od 10. 11. do 15. 12. • zámek • 17.30–19.30
Keramická dílna
5 lekcí pro dospělé a mládež od 9. třídy (např. modelování, tvorba různých výrobků, točení na keramickém kruhu). Vlastnoruční tvorba výrobků na dané téma. Přihlášky do 6. 11. Poplatek: 800 Kč/osoba

KLUB

Denně od 14.00 do 16.00
Program pro děti a mládež v Klubovnách DDM Luhačovic, deskové, karetní a stolní hry (fotbálek, kulečník, ...), X – BOX v Klubu

Pondělí, úterý, středa • od 9.00 do 11.00 • klubovny DDM

KLUBÍK

Středa 11. 11. 10.30.–11.00
Výtvarné tvoření

Středa 25. 11. 10.00–11.00
Cvičení s kašpárkem
Program v Klubíku (členové zdarma, ostatní 20 Kč)

V měsíci listopadu také proběhne: vánoční výukový program pro žáky ZŠ a vystoupení některých kroužků DDM Luhačovic v domově pro seniory 11. 11.
Blíže informace naleznete na podrobných plakátech, tel.: 577 131 686, 736 487 999, www.ddmluhačovice.cz, facebook.

Program SAS

Čtvrtek 6. 11. • 15.00
Posezení v klubovně

Středa 11. 11. • 15.00
Bowling, Radostova

Čtvrtek 19. 11. • 13.30 • sraz na nádraží
Exkurze do keramické dílny

Čtvrtek 26. 11. • 17.00 • Muzeum
Vernisáž výstavy Jehla, příze, pokličky – hračky každé babičky

Pondělí 30. 11. • 15.00 • Klubovna
Vánoční výzdoba a příprava na výroční schůzi

Čtvrtek 3. 12. • 15.00 • Klubovna
Výroční schůze

CHARITA SVATÉ RODINY

2. 11. CHARITA / Dušičková katecheze se zpěvem / Helena Talašová

4. 11. STRAHOV / Zpívání za doprovodu kláves

9. 11. CHARITA / Svatomartinské recepty

11. 11. STRAHOV / Návštěva kostel sv. Martina v Pozlovicích s výkladem o jeho historii a příběhem sv. Martina

16. 11. CHARITA / Sváteční slovo / P. Stanislav Trčka

18. 11. STRAHOV / Sváteční slovo / P. Stanislav Trčka

20. 11. DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ od 9.00 do 17.00 při příležitosti desetiletého působení denního stacionáře

23. 11. CHARITA / Výroba adventních věnců (dekorace s sebou)

25. 11. STRAHOV / Prvorepublikoví herci, beseda / pracovnice městské knihovny Luhačovice L. Gondová

Programy v prostorách denního stacionáře Charity Luhačovice, Hradisko 100 a ve vile Strahov (Pražská čtvrť, Holubého 383), od 9.30 do 11.30, vstup 20 Kč.

Další informace mobil: 739 344 052, 731 646 717, pevná linka: 577 132 363

Pozvánky

20. REPREZENTAČNÍ LÁZEŇSKÝ PLES V LUHAČOVICÍCH
Sobota 30. ledna 2016 od 19.30 hodin
Společenský dům

K tanci a poslechu hrají:

Septet Plus Dalibora Kaprasy – velký sál
Caroline Band – koncertní sál
Marathon Band Dušana Mathona – vinárna Domino
Cimbálová muzika Korečnica - salonek

Hosté večera:

Petra Janů
Dalibor Janda & Jiřina Jandová
Bee Gees revival
Tam-Tam Batucada
Tradiční Grupo de Baile
Taneční škola A.&A. Mědílkovi

Večerem provází:

Jan Čenský

Rezervace a prodej vstupenek:

Lázně Luhačovice, a. s., kulturní oddělení
Telefon: 577 682 220, 724 585 773
E-mail: kultura@lazneluhačovice.cz

Akce v knihovně

Čtvrtek 12. 11. • 18.00
Vlastimil Vondruška, spisovatel, historik / Odluč z Chlumu, historický román a skutečnost, vstupné 40 Kč
rezervace míst telefonicky 577132235 nebo e-mail: info@knihovna-luhačovice.cz

Upozornění

V měsíci listopadu bude z provozních důvodů **luhačovicke muzeum** zavřeno. Muzeum otevřeme opět od 26. listopadu 2015 vernisáží výstavy Jehla příze, pokličky, hračky každé babičky aneb Čemu se učily a co vytvářely ženy v minulosti.

HISTORIE

Ohlédnutí za zářijovými dny s Charitou Luhačovice

Charita Luhačovice tradičně slaví Den charity už přes deset let. Přesto nezůstává jen u jednoho dne slávy, ale láká širokou veřejnost na nejrůznější akce, aby mohla prezentovat své služby a svou další činnost. Při pořádání této akce se už několik let řídí heslem „Vidět a zažít je více, než slyšet a přečíst.“

K neodmyslitelné tradici tohoto týdne patří bezplatné měření glykémie a krevního tlaku. Uživatelé denního stacionáře vyzývají soupeře v turnaji v ruských kužkách, aby si pak společně za odměnu mohli dát vytoužené špekáčky. K těmto dnům patří i mše svatá za Charitu Luhačovice, za její uživatele, dobrovolníky

a dárcy. Tradičně se pořádá i zájezd ve spolupráci s farností a jejími duchovními vůdci. Letos vyrazilo na sever Moravy do Bludova a Velkých Losin 47 poutníků z Luhačovicka. Slovy se zážitky letošních dnů s Charitou nedají vypovědět. Proto se těšíme, že za námi zavítáte i příští rok, abyste také mohli „vidět a zažít“.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě a organizaci luhačovických charitních dnů podíleli, a především i veřejnosti za její zájem. Kdo nechce čekat na příští rok, máme pro něj pozvánku na den otevřených dveří, který se koná v pátek 20. listopadu.

Anna Martinová

Inzerce

DDM Luhačovice hledá

kvalifikovaného pedagoga volného času s úvazkem 1,0 hod./co 14 dní na vedení zájmového kroužku HIP-HOP a 1,0 hod./týdně na vedení zájmového kroužku šachový. Bližší informace v DDM Luhačovice.

Základní škola Luhačovice srdečně zve rodiče na

TRADIČNÍ PŘEHLÍDKU STŘEDNÍCH ŠKOL
ve čtvrtek od 15.00 v budově základní školy

SUN

Jarmila Polášková • Tel.: 728 737 717

- Úklid pro domácnosti i firmy
- Úklid staveb před kolaudací
- Mytí oken i velkoplošných
- Čištění koberců a sedacích souprav
- Smluvní ceny
- Individuální přístup a diskrétnost

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Vás Srdečně srdečně zve
v pátek 20. 11. 2015
od 9:00 do 17:00

na **DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ**
při příležitosti desetiletého působení Denního
stacionáře Luhačovice
Místo konání: Hradisko 100, Luhačovice

Třicet let za ostatním drátem

Dnešní vypravování je pokračováním o životě československého hrdiny z druhé světové války, pilota Josefa Bryksa, který se 6. října 1945 i s anglickou manželkou vrátil z Velké Británie do osvobozené vlasti.

Tehdejší vedení našeho ministerstva národní obrany využilo jeho bohatých zkušeností, ale vzhledem k jeho nedoslýchavosti (následek po zranění ve válce) nemohl pokračovat v létání. Uplatnil se však jako učitel dorostu v olomouckém učilišti, kde vyučoval teorii létání a angličtinu. Později byl přeložen na vojenské letiště do Havlíčkova Brodu, ale po státním převratu v únoru 1948 byl 9. března odeslán na „dovolenou s čekáním“, což prakticky znamenalo vyhazov z armády. Byl to důsledek jeho politického smýšlení, které bylo odlišné od názorů nových „mocipánů“. Žil s manželkou v nejistotě, až tato nakonec svolila k legálnímu vystěhování i s malou dcerkou do Anglie. On je chtěl následovat ilegálně, až se dozví, že obě jsou v pořádku na místě.

Jeho plánovaný útěk byl však někým vyzařen a brzy si pro něho v noci přišli příslušníci tajné policie. Po svém zatčení se už na svobodu nedostal, i když jeho manželka několikrát písemně o jeho propuštění prosila. Ani na jeden dopis však odpověď nedostala.

Po zatčení našeho hrdiny následovala řada výslechů, při kterých byl týrán fyzicky i psychicky, jenom aby podepsal přiznání, že chtěl uprchnout na Západ, aby vyzradil vojenské tajemství a pomlouval naše socialistické zřízení. Několikrát byl umístěn do korekce, kde v malé místnosti byla betonová podlaha, žádná židle ani lůžko, stále otevřené okno a v zimě se netopilo. Pokud únavou usnul, byl okamžitě křikem přinucen postavit se a zbytek noci už usnout nesměl. U soudu odpověděl na otázku soudce, proč chtěl odejít z našeho státu: „Měli jsme s manželkou úmysl odcestovat do Austrálie a tam si vybudovat nový domov. V žádné případě jsem nechtěl pomlouvat svoji vlast, pro kterou jsem za války tolik trpěl. Toužili jsme žít mezi rozumnými lidmi, kteří si váží hrdinství a obětí, jež jsem vykonal v boji proti fašistickému Německu.“

Po vynesení rozsudku na deset let těžkého žaláře byl vězněn v Plzni na Borech, v Mladé Boleslavi, v Opatově, v Leopoldově a nakonec v jáchymovském pracovním lágru. Byl degradován na vojína a všechna vyznamenání mu byla odebrána. Náš hrdina však ani ve vězení nepřestával přemýšlet o útěku, vždyť zkušeností z věznění během války měl dostatek. Jednou zorganizoval „osvobozovací skupinu“, která byla složena z několika vězňů a strážných, kteří by také nejraději utekli na Západ, ale jejich

úmysl byl opět vyzařen.

11. a 12. května 1950 se konal monstrproces, ve kterém byli strážní odsouzeni pro výstrahu k trestu smrti a Josef Bryks dostal 20 let těžkého žaláře.

Během pobytu ve vězení byl několikrát přestěhován na různá místa, aby neměl příležitost uskutečnit další útěk na svobodu. Nakonec se dostal do jáchymovských dolů, aby na nejrizikovějších pracovištích těžil uranovou rudu. Podle výpovědi jeho spoluvězňů byl Josef Bryks k sobě velmi tvrdý a nezlomný. Pomyšlení na jeho ženu a malou dcerku v Anglii mu dodávalo do života chuť a sílu překonat všechna příkoří a těžkou práci v dolech. Dokonce překračoval pracovní normy až na 140 %. Důvod jeho nadlidského pracovního úsilí byl prozaický. Považoval za svoji povinnost finančně podporovat svého starého otce a také dcerku, žijící v Anglii. V roce 1955 však vyšlo nové nařízení, že další posílání peněz příbuzným bylo zakázáno. Bryksově žádosti, adresované prezidentské kanceláři, o umožnění podpory starého otce a dcerky však vyhověno nebylo. Tenkrát svému otci napsal, že chodíval do práce s radostí, ale nyní, když mu není dovoleno své drahé podporovat, ztratil život smysl. Zemřel v noci na 12. srpna 1957 ve věku 41 let na následky těžkého infarktu. Podle věrohodného svědectví zemřel Bryks sice na infarkt, ale závažnou roli v tom sehrálo neposkytnutí lékařské pomoci, což tenkrát ve věznicích bylo zcela běžné.

Jeho ostatky nebyly rodině vydány a urna s jeho popelem byla údajně uložena na vězeňském hřbitově. Josef Bryks byl rehabilitován až 29. května 1991 a jeho manželka navázala kontakt s jeho příbuznými v ČR a symbolicky pohřbila manžela do rodinné hrobky a hned vedle něj ostatky své dcerky, která mezitím v Anglii zemřela. V rodných Laštanech u Šternberka mu 4. června 1994 odhalili pamětní desku a při slavnostním aktu zazněla slova o tom, že major Josef Bryks byl vlastencem vzácné odvahy a jeho odkaz žije v srdcích všech, kdo si váží svobodu, demokracie a lidské důstojnosti.

Dodatek autora k článku:

Zamysleme se nad krutým osudem jednoho z nás, bývalého československého občana, který pro svoji statečnost jít do boje za naši svobodu byl nelidsky týrán jak německými fašisty, tak našimi komunistickými „reprezentanty“.

Nezapomeňme a nebuďme lhostejní k dění v našem státě, ať jednou nemusíme opět bojovat proti totalitě.

Ant. Džadžil

**Přejděte k nám
a získejte 3 měsíce
internetu zdarma**

Internet až 40 Mb/s, od 259 Kč

www.avonet.cz

Umíš programovat? Pojď' pracovat k nám!

Microton, s. r. o. • Luhačovice • www.microton.cz

Specializovaná sběrna

Autobaterie, barevné kovy, nerez, kabely, elektromotory, trafa, autokatalyzátory, slinuté karbidy, stříbro, PC desky atd.

VÝKUP BAREVNÝCH KOVŮ

Zlín, ul. Příkladná (naproti Gemini) ☎ 608 052 745 ☎ 577 220 494
Pracovní dny: 8-12 13-17, soboty: 9-12 • WWW.QUINTALDOG.CZ

HARMONIZAČNÍ A RELAXAČNÍ REIKI TERAPIE

v Luhačovicích

Odbourává stres, harmonizuje energie v těle.
Terapie je vhodná pro každého, neexistují žádná omezení.

Více info na tel.: **605 536 747**

Tiráž: Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel a kontakty na redakci: Městský dům kultury Elektra Luhačovice, příspěvková organizace, Masarykova 950, 763 26 Luhačovice, IČ: 00373281, DIČ: CZ 00373281, tel.: 577 133 980, e-mail: luhainfo@mdkelektra.luhacovice.cz. Měsíčník. Odpovědná redaktorka a autorka nepodepsaných článků: Hana Slováková. Fotografie: Jan Dostál. Grafické zpracování a tisk: Joker, spol. s r. o. Vydávání povoleno. Číslo registrace: MK ČR 11027. Toto číslo vychází 1. 11. 2015.

Další články, rozhovory, videoreportáže sledujte na www.luhacovice.cz